

"মৰমৰসন্তানসকল- অন্যসংগএৰিএজনৰসৈতেসম্বন্ধগঢ়িতোলা, ভাই-ভাইৰদৃষ্টিৰেচোৱাতেতিয়াদেহদৃষ্টিগোচৰনহ'ব, দৃষ্টিদূষিতনহ'ব, বাণীশক্তিশালীহ'ব"

প্ৰশ্ন: পিতাসন্তানসকলৰওচৰতধৰুৱানেসন্তানসকলপিতাৰওচৰতধৰুৱা?

উত্তৰ: তোমালোক সন্তানসকলতো অধিকাৰী হোৱা, পিতা তোমালোকৰ ওচৰত ধৰুৱা। তোমালোক সন্তানসকলে দান কৰিলে তোমালোকক পিতাই এগুণৰ বাবে এশ গুণ দিবলগীয়া হয়। ঈশ্বৰৰ বাবে তোমালোকে যি দিয়া পৰৱৰ্তী জন্মত তাৰ ৰিটাৰ্ন (প্ৰতিদান) পোৱা যায়। তোমালোকে চাউল এমুঠি দি বিশ্বৰ মালিক হোৱাগৈ, তেন্তে তোমালোক কিমান বিশাল হৃদয়ৰ হ'ব লাগে। মই বাবাক দিছো, এনে ভাবো কেতিয়াও আহিব নালাগে।

ওঁমশান্তি। মিউজিয়াম (সংগ্ৰহালয়), প্ৰদৰ্শনীত বুজাব লাগে যে এয়া হৈছে পুৰুষোত্তম সংগম যুগ। বুদ্ধিমান কেৱল তোমালোকেই হোৱা, তেন্তে সকলোকে কিমান বুজাব লাগে যে এয়া হৈছে পুৰুষোত্তম সংগম যুগ। সকলোতকৈ উপযুক্ত চাৰ্ভিচ (সেৱা) স্থান হৈছে মিউজিয়াম। তালৈ বহুতো আহে, ভাল চাৰ্ভিচৰ'ল (সেৱাৰ বাবে উপযুক্ত) সন্তান কম। সকলো চেন্টাৰেই (কেন্দ্ৰই) চাৰ্ভিচ স্টেশ্বন। দিল্লীত লিখা আছে স্পিৰিচুৱেল মিউজিয়াম (আধ্যাত্মিক সংগ্ৰহালয়)। ইয়াৰো প্ৰকৃত অৰ্থ নোলায়। বহুতেই প্ৰশ্ন কৰে তোমালোকে ভাৰতৰ কি সেৱা কৰি আছা? ভগৱানে কৈছে নহয় - এয়া হৈছে ফৰেষ্ট (অৰণ্য)। তোমালোক এই সংগমত আছা। ফৰেষ্টৰো নোহোৱা, গাৰ্ডেনৰো (বাগিছাৰো) নোহোৱা। এতিয়া গাৰ্ডেনলৈ যোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। তোমালোকে এই ৰাৱণৰাজ্যক ৰামৰাজ্যলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি আছা। তোমালোকক সোধে - ইমান টকা-পইচা ক'ৰ পৰা আহে? (তোমালোকে) ক'বা, আমি বি.কে. সকলেই কৰোঁ। ৰামৰাজ্যৰ স্থাপনা হৈ আছে। তোমালোকে কেইদিনমান আহি বুজিবলৈ চেষ্টা কৰা যে আমি কি কৰি আছো, আমাৰ এইম-অবজেক্ট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য) কি? তেওঁলোকে চ'ভাৰেন্টি (স্বতন্ত্ৰতা)ক নামানে, সেয়েহে ৰজাৰ ৰাজত্ব শেষ কৰি দিলে। এই সময়ত তেওঁলোকো তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে, সেই বাবেই (তেওঁলোকৰ) ভাল নালাগে। ড্ৰামা (নাটক) অনুসৰি তেওঁলোকৰো কোনো দোষ নাই। যি কিছু ড্ৰামাত আছে, সেই পাৰ্টেই (ভূমিকাই) আমি পালন কৰোঁ। কল্পই-কল্পই পিতাৰ দ্বাৰা স্থাপনাৰ এই পাৰ্ট চলে। খৰচ-পাতিও তোমালোক সন্তানসকলেই কৰা, নিজৰ বাবে। শ্ৰীমত অনুসৰি নিজৰ খৰচ কৰি নিজৰ বাবেই সত্যযুগী ৰাজধানী নিৰ্মাণ কৰিছা, আন কোনেও এই কথা গম নাপায়। আনন'ন ৱেৰিয়ৰ্চ (অজান যোদ্ধা) হিচাপে তোমালোক প্ৰখ্যাত। বাস্তৱত সেই সেনাদলত কোনো আনন'ন ৱেৰিয়ৰ্চ নাথাকে। চিপাহীসকলৰ ৰেজিষ্ট্ৰাৰ (পঞ্জীয়ন বহী) থাকে। এনেকুৱা কোনো নাথাকে যাৰ নাম আৰু পঞ্জীয়ন নম্বৰ ৰেজিষ্ট্ৰাৰত নাথাকিব। বাস্তৱত আনন'ন ৱেৰিয়ৰ্চ তোমালোকেই হোৱা। কোনো ৰেজিষ্ট্ৰাৰত তোমালোকৰ নাম নাই। তোমালোকৰ কোনো হাথিয়াৰ পাৱাৰ (শক্তি) নাই। ইয়াত দৈহিক হিংসাতো নহয়। যোগবলৰ দ্বাৰা তোমালোক বিশ্ব বিজয়ী হোৱা। ঈশ্বৰতো হৈছে সৰ্বশক্তিমান। স্মৰণৰ দ্বাৰা তোমালোকে শক্তি আহৰণ কৰিছা। সত্যোপ্ৰধান হ'বৰ বাবে পিতাৰ সৈতে যোগ লগাইছা। তোমালোক সত্যোপ্ৰধান হ'লে ৰাজ্যও সত্যোপ্ৰধান হ'ব লাগিব। সেয়া তোমালোকে শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰা। ইনকগনিটো (অজ্ঞাত) তেওঁকেই কোৱা হয়, যি আছে কিন্তু দেখা পোৱা নাযায়। তোমালোকে শিৱবাবাকো এই দুচকুৰে নেদেখা। তোমালোকো গুপ্ত, সেয়েহে শক্তিও তোমালোকে গুপ্ত ভাবেই লৈ আছা। তোমালোকে জানা আমি পতিতৰ পৰা পাৱন হৈ আছো, আৰু পবিত্ৰতাতেই শক্তি আছে। তোমালোক সকলো সত্য যুগত পাৱন হ'বা। তাৰেই ৪৪ জন্মৰ কাহিনী পিতাই শুনায়ে। তোমালোকে পিতাৰ পৰা শক্তি লৈ, পবিত্ৰ হৈ পবিত্ৰ সৃষ্টিত ৰাজত্ব ভোগ কৰিবা। বাহুবলেৰে কোনেও বিশ্বজয়ী হ'ব নোৱাৰে। এয়া হৈছে যোগবলৰ কথা। তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰে, কিন্তু ৰাজ্য-ভাগ্য তোমালোকৰ হাতলৈ আহে। পিতা যদি সৰ্বশক্তিমান, তেওঁৰ পৰা শক্তি পাব লাগে। তোমালোকে পিতাক আৰু ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তও জানা।

তোমালোকে এয়া জানা আমিহেই চক্ৰধাৰী হওঁ। এইকথা সকলোৰে স্মৃতিত নাথাকে। তোমালোক সন্তানসকলৰ স্মৃতিত থাকিব লাগে কাৰণ তোমালোক সন্তানসকলেহে এই জ্ঞান লাভ কৰা। বাহিৰৰ কোনেও বুজিব নোৱাৰে বাবেই সভাত বহুওৱা নহয়। পতিত-পাৱন পিতাক সকলোৱে আহ্বান কৰে, কিন্তু কোনেও নিজকে পতিত বুলি নাভাবে, এনেয়ে গাই থাকে - পতিত পাৱন সীতাৰাম। তোমালোক সকলো হৈছা ব্ৰাইদচ্ (কইনা), পিতা হৈছে ব্ৰাইদগ্ৰম (দৰা)। তেওঁ আহে সকলোৰে সত্ৰগতি কৰিবলৈ। তোমালোক সন্তানসকলৰ শৃংগাৰ কৰে। তোমালোকে ডবল (দ্বৈত) ইঞ্জিন পোৱা। ৰোলচ্ ৰয়েলচৰ

(এক প্ৰকাৰৰ মটৰ গাড়ী) ইঞ্জিন অনেক ভাল। পিতাও এনেকুৱা। কোৱা হয়, পতিত-পাৱন আহা, আমাক পাৱন কৰি তুলি লগত লৈ যোৱা। তোমালোক সকলো শান্ত হৈ বহি আছা। কোনো বাজনা আদি নবজোৱা। কষ্টকৰ কথা নহয়। ঘূৰা-পকা কৰোঁতে পিতাক স্মৰণ কৰি থাকা, যাকেই পোৱা ৰাস্তা দেখুৱাই থাকা। পিতাই কয় মোৰ বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণ, ৰাধা-কৃষ্ণ আদিৰ যি ভক্ত আছে, তেওঁলোকক এই দান দিব লাগে, ব্যৰ্থত যাব দিব নালাগে। পাত্ৰকহে দান দিয়া হয়। পতিত মনুষ্যই পতিতকেই দান কৰি থাকে। পিতা হৈছে সৰ্বশক্তিমান, তেওঁৰ পৰা শক্তি লৈ তোমালোক উত্তম হোৱা। ৰাৱণ যি সময়ত আহে সেই সময়ো তেতিয়া আৰু দ্বাপৰৰ সংগম হয়। এই সংগম হৈছে কলি যুগ আৰু সত্য যুগৰ। জ্ঞান কিমান সময় আৰু ভক্তি কিমান সময় চলে - এই সকলো কথা তোমালোকে বুজি, বুজাব লাগে। মূল কথা হল বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাক স্মৰণ কৰা। যেতিয়া বেহদৰ পিতা আহে, তেতিয়া বিনাশো হয়। মহাভাৰতৰ যুদ্ধ কেতিয়া হৈছিল? যেতিয়া ভগৱানে ৰাজযোগ শিকাইছিল। বুজিব পৰা যায় নতুন সৃষ্টিৰ আৰম্ভণি, পুৰণি সৃষ্টিৰ অন্ত অৰ্থাৎ বিনাশ হ'ব লাগিব। সৃষ্টি ঘোৰ অন্ধকাৰত নিমজ্জিত, এতিয়া (সৃষ্টিক) জগাব লাগিব। আধাকল্প ধৰি শুই আহিছে। পিতাই বুজাইছে নিজকে আত্মা বুলি ভাবি ভাই-ভাইৰ দৃষ্টিৰে চোৱা। যেতিয়া তোমালোকে কাৰোবাক জ্ঞান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ বাণী শক্তিশালী হ'ব। আত্মাহে পাৱন আৰু পতিত হয়। আত্মা পাৱন হলে শৰীৰো পাৱন পোৱা যায়। এতিয়াতো পাব নোৱাৰা। সকলোৱেই পাৱন হ'ব লাগিব। কোনোবাই যোগবলৰ দ্বাৰা, কোনোবাই শাস্তিৰ দ্বাৰা। স্মৃতিৰ যাত্ৰাত যন্ত্ৰৰ প্ৰয়োজন। বাবাই প্ৰেক্ষিচো (অভ্যাসো) কৰোৱাই থাকে। য'লৈকে যোৱা বাবাৰ স্মৃতিত যোৱা যেনেকৈ পাদ্ৰীসকলে শান্তিৰে যীশুখ্ৰীষ্টৰ স্মৃতিত যায় আৰু যীশুখ্ৰীষ্টক স্মৰণ কৰে। ভাৰতবাসীয়েতো বহুতকৈ স্মৰণ কৰে। পিতাই কয় এজন বাদে আন কাকোৱেই স্মৰণ কৰিব নালাগে। বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা আমি মুক্তি আৰু জীৱনমুক্তিৰ অধিকাৰী হওঁ। চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তি লাভ হয়। সত্য যুগত সকলো জীৱনমুক্তিত আছিল, কলিযুগত সকলো জীৱনবন্ধনত আছে। এয়া কোনেও নাজানে, এই সকলো কথা পিতাই সন্তানসকলক বুজায়। সন্তানসকলে আকৌ পিতাৰ স্ব (প্ৰদৰ্শনী) কৰে। সকলো দিশে যাত্ৰা কৰে। তোমালোকৰ কৰ্তব্য হৈছে সকলো মনুষ্যকে এই সংবাদ দিয়া যে এয়া পুৰুষোত্তম সংগম যুগ। বেহদৰ পিতাই বেহদৰ অধিকাৰ দিবলৈ আহিছে। পিতাই কয় কেৱল মোকেই স্মৰণ কৰিলে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। পাপ থগুন হ'ব। এয়া হৈছে প্ৰকৃত গীতা, যি পিতাই শিকায়। মনুষ্য মতৰ দ্বাৰা পতিত হৈছা, ভগৱানৰ মতৰ দ্বাৰা তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছা। মূল কথা হৈছে - উঠোতে-বহোঁতে, চলোতে-ফুৰোতে বাবাক স্মৰণ কৰি থাকা আৰু পৰিচয় দি থাকা। বেজতো তোমালোকৰ ওচৰত আছে, ক্ৰী (বিনামূল্যে) দিয়াত কোনো অসুবিধা নাই। কিন্তু পাত্ৰ চাইহে।

পিতাই সন্তানসকলক অভিযোগ দিয়ে যে তোমালোকে লৌকিক পিতাক মনত ৰাখা আৰু মোক পাৰলৌকিক পিতাক পাহৰি যোৱা। লাজ নালাগে। তোমালোকেই পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গৰ গৃহস্থ ব্যৱহাৰত আছিলো, আকৌ এতিয়া হ'ব লাগিব। তোমালোক হৈছা ভগৱানৰ সৈতে চুক্তি কৰোতা। নিজৰ ভিতৰত চোৱা বুদ্ধি ইফালে-সিফালে গৈ নাথাকেতো? পিতাক কিমান সময় স্মৰণ কৰিলা? পিতাই কয় - অন্য সংগ এৰি এজনৰ সৈতে সম্বন্ধ গঢ়ি তোলা। ভুল নকৰিবা। এয়াও বুজাইছে ভাই-ভাইৰ দৃষ্টিৰে চোৱা তেতিয়া দেহ দৃষ্টিগোচৰ নহ'ব। দৃষ্টি দূষিত নহ'ব। গন্তব্যস্থল আছে, নহয় জানো। এই জ্ঞান এতিয়াহে তোমালোকে পাইছা। ভাই-ভাই বুলিতো সকলোৱে কয়, মনুষ্যই কয় - ব্ৰাদাৰহুদ (ভাতৃস্বৰোধ)। এয়াতো ভাল কথা। পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ আমি সন্তান। তেন্তে ইয়াত কিয় বহি আছা? পিতাই স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰে গতিকে এনেদৰে বুজাই উল্লিখিত প্ৰাপ্ত কৰি থাকা। পিতাক অনেক চাৰ্ভিচৰ ল'ৰা কন্যা লাগে। চেন্টাৰতো অনেক খোলা হৈছে। সন্তানসকলৰ চখ, ভাবি লয় বহুতৰে কল্যাণ হ'ব। কিন্তু চম্ভাল কৰোঁতা টিচাৰসকলো ভাল মহাৰথী হ'ব লাগিব। টিচাৰ সকলো ক্ৰমানুসৰি হয়। বাবাই কয় য'ত লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ মন্দিৰ আছে, শিৱৰ মন্দিৰ আছে, গঙ্গাৰ পাৰত, য'ত অনেক ভীৰ হয় তাত চাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰিব লাগে। বুজোৱা - ভগৱানে কৈছে কাম হৈছে মহাশত্ৰু। তোমালোকে শ্ৰীমত অনুসৰি চাৰ্ভিচ কৰি থাকা। এয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰীয় পৰিবাৰ, ইয়াত ৭ দিন ভৰ্তিষ্ঠত আহি পৰিয়ালৰ লগত থাকা। তোমালোক সন্তানসকল বহুত আনন্দিতহ'ব লাগে। বেহদৰ পিতা যাৰ দ্বাৰা তোমালোক পদ্মাপদম ভাগ্যশালী হোৱা। বিশ্বই নাজানে যে ভগৱানেও পঢ়াব পাৰে। ইয়াত তোমালোকে পঢ়িবলৈ পাইছা গতিকে তোমালোক কিমান আনন্দিত হ'ব লাগে। আমি উম্মতকৈও উম্মলৈ যাবৰ বাবে পঢ়ি আছা। কিমান বিশাল হৃদয়ৰ হ'ব লাগে। তোমালোকে পিতাৰ ধাৰ বৃদ্ধি কৰিছা। ঈশ্বৰৰ বাবে যি দিয়া, পিছৰ জন্মত তাৰ ৰিটাৰ্ন নোলোৱা জানো। বাবাক তোমালোকে সকলো দিছা যেতিয়া বাবায়ো তোমালোকক সকলো দিব লাগিব। মই বাবাক দিলো, এনে চিন্তা কেতিয়াও আহিব নালাগে। বহুতৰে ভাব হয় - মই ইমান দিলো, মোৰ আদৰ-যতন কিয় নহ'ল? তোমালোকে এমুঠি চাউল দি বিশ্বৰ বাদশ্বাহী লোৱা। বাবাতো হৈছে দাতা। ৰজাসকল ৰয়েল (অভিজাত) হয়, প্ৰথমে সাক্ষাৎ হ'লে যেতিয়া আমি উপহাৰ দিওঁ, তেওঁলোকে কেতিয়াও হাতেৰে নলয়। চেফ্টাৰীৰ (সহায়কৰ) ফালে ইংগিত দিয়ে। তেন্তে শিৱবাবা যি দাতা হয়, তেওঁ কেনেকৈ ল'ব। এওঁ বেহদৰ পিতা নহয় জানো। এওঁৰ সন্মুখত তোমালোকে উপহাৰ ৰাখা। কিন্তু বাবাইতো ৰিটাৰ্নত এশ গুণ দিব। সেয়েহে মই দিলো - এনে ভাব কেতিয়াও আহিব

নালাগে। সদায় ভাবিবা মইতো লওঁহে। তাত তোমালোক পদমপতি হ'বগৈ। তোমালোকে প্ৰেক্ষিকেলত (ব্যৱহাৰিকভাবে) পদম গুণ ভাগ্যশালী হোৱা। বহুত বিশাল অন্তৰৰ সন্তানো আছে। আনহাতে কোনোবা কৃপণো আছে। বুজি নাপায় যে আমি পদমাপদম পতি হওঁ, আমি বহুত সুখী হওঁ। যেতিয়া পৰমাত্মা পিতা অনুপস্থিত থাকে তেতিয়া ইনডাইবেক্ট (পৰোক্ষভাৱে) অল্পকালৰ বাবে ফল দিয়ে। যেতিয়া উপস্থিত থাকে তেতিয়া 21 জন্মৰ বাবে দিয়ে। এয়া গায়ন আছে যে শিৱবাবাৰ ভাণ্ডৰ ভৰপূৰ। চোৱা, বহুত সন্তান আছে, কোনেও এয়া গম নাপায় যে কোনে কি দিয়ে? পিতাই জানে আৰু পিতাৰ পাত্ৰই (ব্ৰহ্মা) জানে, য'ত পিতা থাকে- একেবাৰে সাধাৰণ হৈ। সেই কাৰণে সন্তানসকল ইয়াৰ পৰা বাহিৰলৈ গ'লে সেই নিচা নোহোৱা হৈ যায়। জ্ঞান যোগ নাথাকিলে অৰিয়াঅৰি চলি থাকে। ভাল-ভাল সন্তানকো মায়াই হৰুৱাই দিয়ে। মায়াই বিমুখ কৰি দিয়ে। শিৱবাবা, যাৰ ওচৰলৈ তোমালোক আহা, তেওঁক তোমালোকে স্মৰণ কৰিব নোৱাৰা! আন্তৰিকভাবে অপাৰ আনন্দ থাকিব লাগে। আজি সেই দিনটি আজি আহিল, যাৰ বাবে কৈছিল আপুনি আহিলে আমি আপোনাৰ হৈ যাম। ভগৱান আহি এডাপ্ত কৰে (তুলি লয়) তেন্তে কিমান সৌভাগ্যশালী বুলি কোৱা হ'ব। কিমান আনন্দত থাকিব লাগে। কিন্তু মায়াই আনন্দ নোহোৱা কৰি দিয়ে। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাবাবেমুখ্যসাৰ:-*

(1) ভগৱানে আমাক এডাপ্ত কৰিছে (তুলি লৈছে), তেৱেঁই আমাকটিচাৰ (শিক্ষক) হৈ পঢ়াই আছে, নিজৰ পদমাপদম ভাগ্যক স্মৰণ কৰি আনন্দত থাকিব লাগে।

(2) আমি আত্মা ভাই-ভাই, এইটো দৃষ্টি দূত কৰিব লাগে। দেহক চাব নালাগে। ভগৱানৰ সৈতে সন্ধি (চুক্তি) কৰাৰ পিছত বুদ্ধিক ইফালে-সিফালে ভ্ৰমিত কৰিব নালাগে।

বৰদান: নিজৰসূক্ষ্মদূৰ্বলতাসমূহৰচিন্তনকৰিপৰিৱৰ্তনকৰোঁতাস্ব-চিন্তকহোৱা
কেৱল জ্ঞানৰ পইন্টচ (মূল কথা) ৰিপিট (পুনৰোক্তি) কৰা, শুনা বা শুনোৱাটোৱেই স্ব-চিন্তন নহয়। কিন্তু স্ব-চিন্তন অৰ্থাৎ নিজৰ সূক্ষ্ম দূৰ্বলতাসমূহক, নিজৰ সবু-সবু ভুল বিলাকৰ চিন্তন কৰি আঁতৰোৱা, পৰিৱৰ্তন কৰা- এয়াই হৈছে স্ব-চিন্তক হোৱা। জ্ঞানৰ মননতো সকলো সন্তানে অতি ভালদৰেই কৰে কিন্তু জ্ঞানক নিজৰ প্ৰতি ইউজ (ব্যৱহাৰ) কৰি ধাৰণা-স্বৰূপ হোৱা, নিজকে পৰিৱৰ্তন কৰা, ইয়াৰ মাৰ্কচ (নম্বৰ) ফাইনেল ৰিজাল্টত (অন্তিম ফলাফলত) পোৱা যায়।

স্লোগান: সকলোসময়তেকৰন-কৰাৱনহাৰপিতাৰস্মৃতিতথাকিলে 'মই' ভাবৰঅভিমানআহিবনোৱাৰে।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!